THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XX No. 4 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department DECEMBER, 1937

Peace on Earth - Shalom Alechem

A Christmas message by Rev. Coulson Shepherd, a Gentile Christian who loves the Jews. Mr. Shepherd is pastor of the First Baptist Church, Atlantic City, New Jersey.

Christmas is with us once more. Again we are reminded of the song the angels sang when they announced the coming of the little Babe in Bethlehem,

> **"Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men." Luke 2:14.**

But here we are 1900 years after that wonderful event, and the world still has no peace! Since the World War we have heard more about Peace than ever before, and yet there has been less peace among the Nations than ever in the history of the human race. It reminds us of the words of Jeremiah's prophecy, speaking of a day when they shall say,

> "Peace, peace, when there is no peace." Jer. 6:14.

With the very uncivil Civil War still raging in Spain, the terrible bloodshed in China, unsettled conditions and suspicions in Europe, uprisings in Latin America and the continuous unrest and strife within our own borders, it is very evident that there is no peace today. The League of Nations has utterly failed to bring about peace; the World Court has done no better; peace negotiations and treaties have been as scraps of paper. This surely must be discouraging to those who are ignorant of God's purposes and prophecies.

God has revealed through Daniel and other Prophets that

> "Unto the end wars and desolations are determined." Daniel 9:26

And the greatest Prophet of all, the One who "spake as never man spake", said,

> "Ye shall hear of wars and rumours of wars: see that ye be not troubled: for all these things must come to pass, but the end is not yet. For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom." Matt. 24:6-7

He further said that "Jerusalem would be trodden down of the Gentiles", that is, Jerusalem would be in control of Gentile powers, "until the times of the Gentiles be fulfilled"—until governmental rule be taken away from the Gentile powers.

When we talk about and hope for universal peace, we need to look away to Jerusalem, for peace cannot and will not be established in this old world until peace, real lasting peace, is established in Jerusalem. That is why we should obey the command and "pray for the peace of Jerusalem." Ps. 122:6.

The period referred to in Scripture as "the times of the Gentiles" has about run its course. Speaking of conditions at the end of "the times of the Gentiles" the Scripture foretells—

> "Men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken. And then shall they see the Son of Man (your Messiah) coming in a cloud with power and great glory." Luke 21:26-27.

When Messiah comes, there will be universal peace, not only in Jerusalem, but all over the world.

Hear the prophet Isaiah speak of Him—

> "Unto us a Child is born, unto us a Son is given: and the government (of the world) shall be upon His shoulders: and His name shall be called Wonderful, Counsellor, The mighty God, The everlasting Father, The Prince of Peace. Of the increase of His government and Peace there shall be no end, upon the throne of David, and upon His Kingdom, to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth even forever. The zeal of the Lord of hosts will perform this." Isaiah 9:6-7

Ah, that is all very wonderful and it is good to know that God one day is going to set things in order and bring about universal peace, but how about individual peace now? Individual peace with God is something that none of us can make. No person, Jew or Gentile, can make his peace with God.

A careful study of the Bible reveals this truth, a truth that is being experienced by millions of people today, both Jews and Gentiles. Here is the truth I want to convey to you. Messiah came 1900 years ago for the specific purpose of making peace for us and of giving that peace to individuals. This is in perfect accord with the Old Testament, the Jewish Scriptures. He is coming again as King of kings and Lord of lords to establish peace among the nations of the world.

How did He make peace 1900 years ago? Hear what God says on the subject: In speaking of Christ, the New Testament name of Messiah, and which is equivalent to the Old Testament name "Anointed" or "Mashiyach" — Christ, God said He

> "Made peace through the blood of His Cross." Col. 1:20

He not only made peace for you, for individuals, but He left, as it were, a will, a testament, and in that will we find this clause—

> "Peace I leave with you. My peace I give unto you." John 24:27

God classes all people, Jews and Gentiles, as wicked, and we know

> "the wicked are like the troubled sea, when it cannot rest, whose waters cast up mire and dirt. There is no peace, saith my God, to the wicked." Isa. 57:20-21

Christ died for the wicked; He died for our sins according to your Jewish Scriptures, and rose again according to the Jewish Scriptures.

But how can I, how can you, receive the peace, without which no person can have forgiveness of sins? Anyone can have it by believing on Christ. By believing Him, what He did; by believing

> "the Gospel of Christ for it is the power of God unto salvation to every one that believeth; to the Jew first, and also to the Gentile." Romans 1:16

> "The Word is nigh thee . . . . that is the Word of faith, which we preach; that if thou shalt confess with thy mouth Jesus as Lord, and shalt believe in thine heart that God hath raised Him from the dead, thou shalt be saved. For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation." Romans 10:8-10.

I am asking you to search your own Scriptures, and ask God to reveal Christ to you through them. As you see Him by faith and believe in Him, you will then, but not until then, have individual peace with God. Then, and not until then, can you be saved, for

> "Neither is there salvation in any other, for there is none other name under heaven given among men, whereby we must be saved." Acts 4:12.

My heart's desire and prayer to God for you is that you might be able to say with the greatest Jewish scholar and preacher of the past twenty centuries:—

> "Therefore being justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ." Romans 5:1.

Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

ISRAEL IN THE MELTING POT

An ugly looking cloud of trouble is on Israel's horizon. Israel has been a great sufferer for centuries, but her greatest suffering is yet to come. This trouble will come after she has settled in her own land and arrived at a state she thinks will insure peace and safety. Many of the Old Testament Prophets speak of this coming trouble for Israel in no uncertain language.

Jeremiah says:—

"Thus saith Jehovah: We have heard a voice of trembling, there is fear, and no peace. Ask ye now, and see, whether a male doth travail with child? Wherefore do I see every man with his hands on his loins, as a woman in travail; and all faces are turned into paleness? Alas! for that day is great, so that none is like it: it is even the time of Jacob's trouble; but he shall be saved out of it" (Jer. 30 5-7, Darby's New Trans.).

Ezekiel says:—

"And I will bring you out from the peoples, and will gather you out of the countries wherein ye are scattered, with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with fury poured out; and I will bring you into the wilderness of the peoples, and there will I enter into judgment with you face to face. Like as I entered into judgment with your fathers in the wilderness of the land of Egypt, so will I enter into judgment with you, saith the Lord Jehovah. And, I will cause you to pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant. And I will purge out from among you the rebels, and them that transgress against Me; I will bring them forth out of the country where they sojourn, but they shall not enter into the land of Israel: and ye shall know that I (am) Jehovah" (Ezek. 20: 34-38, Darby's New Trans.).

Again he says:—

"Therefore thus saith the Lord Jehovah: Because ye are all become dross, therefore behold, I will gather you into the midst of Jerusalem. (As) they gather silver, and copper, and iron, and lead, and tin, into the midst of the furnace, to blow the fire upon it, to melt it, so will I gather you in Mine anger and in My fury, and I will lay you on and melt you. Yea, I will collect you, and blow upon you the fire of My wrath, and ye shall be melted in the midst of the furnace, so shall ye be melted in the midst thereof: and ye shall know that I, Jehovah have poured out My fury upon you" (Ezek. 22:19-22, Darby's New Trans.).

Daniel says:—

"And at that time shall Michael stand up, the great prince who standeth for the children of Thy people; and there shall be a time of distress, such as never was since there was a nation until that time. And at that time Thy people shall be delivered, every one that is found written in the book" (Dan. 12:1, Darby's New Trans.).

Zechariah says:—

"And I will bring the third part into the fire, and will refine them as silver is refined, and will try them as gold is tried. They shall call on My Name, and I will answer them: I will say, It is My people: and they shall say, Jehovah is my God" (Zech. 13:9, Darby's New Trans.).

Many other Scriptures might be quoted all of which direct attention to the fact that an outstanding trouble awaits Israel.

Such a prospect should have a very sobering effect upon the Jew and should keep him from being too jaunty and gleeful in making his return to Palestine.

Not all Jews will return to Palestine. Paul says in Romans 9:6 "Not all are Israel which are of Israel".

There will be many more Jews outside than inside Palestine when Israel again becomes a nation.

Two-thirds of those who do return will be destroyed in this great tribulation. The remaining third, referred to as a "remnant," will come out of the "Melting Pot" refined as silver, purified as gold, cleansed of every bit of dross, and in every way prepared to become messengers of salvation to the Gentile nations.

It is no light thing that Israel rejected her Messiah when "He came to His own, and his own received Him not."

It is no light thing that the Jew has continued in stubborn, bitter, violent rejection of their Messiah, refusing to learn his lesson after centuries of severe chastening. Because of this he must be judged and judged very severely before he can again come into covenant relationship with God. All previous suffering compared with this suffering is as the little finger to the thigh, but the Jew will learn in no other way.

There is abundant evidence that the Jew is returning to Palestine in unbelief. Zionism is political, not religious. It has nothing of repentance. Its greatest leader, Dr. Herzl, boldly asserted in the first Zionistic Congress, "Our salvation must be by money."

The above article is a quotation from a book written by a Gentile believer in the Lord Jesus Christ, one who loves the Jews with all his heart, and who believes all that has been written in our old Jewish bible, by our Prophets, through whom God spoke. The name of this Gentile Christian is Mr. E. H. Moseley, and he lives in Texas. He sees the terrible danger that lies ahead of the Jewish nation when once they are established in Jerusalem. What he has written above is, as you will see for yourself, just the plain teaching of the Bible. He does not give us any peculiar ideas of his own, but he puts down in sober fact what God wrote and what God intended to be a solemn warning to us.

There is only one way of escape for any Jew from the terrible time of trouble that lies ahead. That way is through the Lord Jesus Christ. Only He can give you present peace of mind, real inward joy, and unquestioned assurance of everlasting life; all of these things you may possess right now just as soon as you turn to Him as your Saviour and Messiah. Then, in addition to all that, you will have the assurance that you will be absolutely delivered from the great time of trouble which will soon come upon our Jewish nation. Will you take advantage of this opportunity before it is too late?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

BRANCHES:

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn, Rev. Leopold Cohn. **Chicago, Ill.:** 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. **Pittsburgh, Pa.:** 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. **Philadelphia, Pa.:** 535 Spruce St., Mr. Harry Burgen, Missionary. **Buffalo, N. Y.:** 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. **Columbus, Ohio:** 712 So. Hague Avenue, Rev. Oscar Wago. **Los Angeles, Calif.:** 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman, **Seattle, Washington:** Mr. David A. Cant, c/o Y.M.C.A.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street, Rev. G. E. Ardill. **Warsaw, Poland; Targowa,** 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. **Jerusalem, Palestine:** Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. **Paris, France;** 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

IT SHALL NOT BE!

As I live, saith the Lord Jehovah, I will not be inquired of by you; and that which cometh into your mind shall not be at all, in that ye say, We will be as the nations, as the families of the countries . . .As I live, saith the Lord Jehovah, surely with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with wrath poured out, will I be king over you. And I will bring you out from the peoples, and will gather you out of the countries wherein ye are scattered, with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with wrath poured out; and I will bring you into the wilderness of the land of Egypt, so will I enter into judgment with you, saith the Lord Jehovah. And I will cause you to pass under the rod, and I will bring you into the bond of the covenant. Ezekiel 20:31-37.

אמת לא ישוב ממנה, מפרי בטנך אשית לכסא לך". און אין שמואל ב, 7, הייסט עס „והקימתי את זרעך אחריך... והכנתי את ממלכתו עד עולם".

דערפאר זאָגט דער נביא צו אחז'ן: ווייסט איהר דען נישט, אז גאָט האָט צוגעזאָגט צו שיקען משיח, און ביז ער קומט, מוז מלכות יהודה עקזיסטירען אזוי ווי עס איז געשריבען „לא יסור שבט מיהודה... עד כי יבוא שילה". און אפילו אחז גופא וויל נישט קיין סימן און וויל נישט גלויבען אין אַ צייכען, וואָס איז למעלה מן הטבע, וועט עס גאָט דאָך טהאָן, ער וועט געבען אַן אות, וואָס האָט זיך נאָך נישט געטראָפען זייט די וועלט שטעהט, די „עלמה" (העלמה, ה הידוע) וועט שוואנגער ווערען און האָבען א זוהן (אָהן אַ מאַן) און דיזער זוהן וועט זיין דער משיח.

אפילו אחז גופא האָט נישט געהאַט אמונה דרין, דאָך דערמאָנט איהם גאָט, אַז ער האָט געהאַלטען זיין פאַרשפּרעכען און ברענגען דעם גואל, דעם משיח. דער פועל יוצא וועט זיין, דאָס מלכות בית יהודה וועט נאָך באַשטעהן און אחז מיט'ן גאַנצען בית דוד דאַרפען קיין מורא האָבען פאַר אַט די צוויי מלכים, וואָס זיינען געקומען מלחמה האַלטען געגען ירושלים. און ווייל ער רעדט פון משיח, דערקלערט דער נביא דעם משיח'ס אייגענשאַפטען פונקט אזוי ווי חוה האָט עס פאַרשטאַנען, ווען זי האָט געזאָגט „קניתי איש את ד' ".

דער נביא זאָגט אונז דאָ, אַז זיין נאָמען זאָל גערופען ווערען „עמנואל", וואָס הייסט, גאָט איז מיט אונז. און כאָטש גאָט וועט אין איהם וואוינען, וועט ער דאָך אויפוואַקסען ווי אַן אַנדער קינד, אזוי ווי דער נביא זאָגט דאָרט „חמאה ודבש יאכל", ער וועט עסען פוטער מיט האָניג. (אין ארץ ישראל איז געווען א מנהג צו האָדעווען פּיצעלעך קינדער מיט פוטער און האָניג) דער משיח מוז זיין ווי א געוועהנליכער מענש, פיהלען מענשליכע ליידען און שמערץ, כדי ער זאָל קענען סימפּאַטיזירען מיט דער ליידענדער מענשהייט. ווען ער וואָלט געווען אַ מלאך, וואָלט ער נישט געקאָנט מיט אונז מענשען סימפּאַטיזירען, ווייל אַ מלאך איז נור אַ גייסט.

נאָכדעם ווי דער נביא האָט שוין פולשטענדיג פאָרגעשטעלט דעם משיח, געהט ער צוריק צום ענין, וואָס האָט אַ שייכות צו די צוויי מלכים, וואָס זיינען געקומען מלחמה האַלטען געגען ירושלים. ווען ער האָט גערעדט פון דעם וואונדערבאַרען קינד, דעם משיח, איז ער אזוי באַגייסטערט געוואָרען, אַז עס האָט זיך איהם פאָרגעשטעלט פונקט ווי עס וואָלט שוין געשעהן.

א 40 סענט ספר'ל פאַר 25 סענט.

שיקט אונז 25 סענט און סטעמפס וועלען מ איך שיקען א נייעם טעסטאמענט אין איד עגליש אָדער העבראיש — אדרעס:

American Board of Missions to the Jews, Inc

27 Throop Avenue. Brooklyn, N. Y.

מיר זעהען דאָס כמעט ביי אַלע נביאים, ווען זיי רעדען איבער זאַכען, וואָס דאַרפען ערשט געשעהן, רעדען זיי גאָר בלשון עבר, ווי די זאַך וואָלט שוין געווען. דערפאַר זאָגט ישעיה הנביא, אַז דאָס קינד וועט געהאָדעוועט ווערען מיט פוטער און האָניג ביז עס וועט וויסען דעם חילוק צווישען גוט און שלעכט, ד"ה, ביז נאָכ'ן אַנטוועהנען, דער נביא זאָגט ווייטער, אַז איידער דאָס קינד וועט קומען צו יענעם עלטער, וועט דאָס לאַנד פאַרלאָזט ווערען פון די צוויי מלכים, רצין און פקח, ווייל דאַן וועלען ביידע שטאַרבען, און אזוי איז טאַקע געשעהן. דריי אָדער פיער יאָהר שפּעטער איז רצין גע'הרג'עט געוואָרען דורכ'ן מלך אשור (מלכים ב, ט"ז) און פקח איז גע'הרג'עט געוואָרען דורך הושע בן אלה. (מלכים ב, ט"ו, 30).

דאָ בלייבט נאָך אַלץ איבער די פראַגע, ווי קען עס מעגליך זיין, אַז גאָט זאָל געבען אַ צייכען וועגען משיח, וואָס דאַרף ערשט געבוירען ווערען זיבען הונדערט יאָהר שפּעטער? וואָסאַרא אַ צייכען קאָן דאָס זיין אויף דער מלחמה געגען ירושלים?

דער ענטפער איז, מיר געפינען אַזאַ גלייכען אויך אויף אַן אַנדער אָרט אין דער תורה גופא. ווען גאָט האָט געשיקט משה רבינו ער זאָל אויסלייזען אידען פון מצרים, האָט ער איהם געזאָגט, אַז דאָ האָסטו אַ סימן דאַרויף, אַז זיי וועלען דיענען גאָט אויף דיזען באַרג. (שמות ג, 12). דאָ קאָן מען אויך פרעגען די זעלבע פראַגע, ווי אזוי קאָן אַ צייכען, וואָס וועט ערשט געשעהן שפּעטער זיין אַ סימן פאַר דער איצטיגער צייט? גאָט'ס כונה מיט דעם סימן, וואָס וועט זיין שפּעטער, איז נישט על פי תנאי, אַז יציאת מצרים זאָל חלילה זיין אַ דורכפאַל, אַ סימן וועסטו האָבען, זאָגט גאָט, ישראל וועט דיענען גאָט אויף דיזען באַרג נאָך יציאת מצרים. און ווען ישראל וועט גאָט דיענען אויף יענעם באַרג, פאַרשטעהען מיר שוין במילא, אַז ישראל וועט אַרויסגעהן פון מצרים.

אזוי פאַרשטעהען מיר אויך די הבטחה, וואָס גאָט האָט געגעבען דורך ישעיה הנביא צום בית יהודה, זאָגענדיג, האָט קיין מורא, איהר בית דוד, גאָט וועט אייך געבען אַ צייכען, משיח וועט געבוירען ווערען פון אַן עלמה, און אַט האָט גאָט געזאָגט „לא יסור שבט מיהודה עד כי יבוא שילה. (בראשית מ"ט, 10), דאַרפט איהר במילא קיין מורא האָבען.

דאָך בלייבט איבער איין פראַגע. ווי אזוי ווייסען מיר, אַז „עלמה" מיינט אַ יונגפרוי אָהן אַ מאַן?

כדי דאָס צו פאַרענטפערען, מוזען מיר אויפזוכען אַנדערע ערטער, וואו עס קומט פאַר דאָס וואָרט עלמה און זעהן, וואָס מען מיינט דאָרט מיט דעם וואָרט. דאָס וואָרט „עלמה" געפינט זיך אין אַנדערע 6 שטעלען אין תנ"ך —

1). אין בראשית כ"ד, 43, שטעהט געשריבען „והיה העלמה היצאת לשאוב". דאָס האָט אליעזר, אברהם'ס קנעכט, געזאָגט ווען ער איז געשיקט געוואָרען צו ברענגען אַ פרוי פאַר יצחק'ן. אליעזר וואָלט אודאי קיין אַנדערע געברענגט יצחק'ן פאַר אַ ווייב נור אַן עלמה.

2) אין שמות ב, 8, הייסט עס, „ותלך העלמה, די עלמה, משה'ס שוועסטער איז געגאַנגען. און מיר ווייסען, אַז מרים, משה'ס שוועסטער, איז דאַמאָלט געווען אַ מיידעל אָהן אַ מאַן.

3) אין תהלים ס"ח, 25, לעזען מיר, „קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות" ד"ה, די זינגערס זיינען צוערשט געגאַנגען, נאָך זיי זיינען די כלי זמר געגאַנגען און צווישען זיי אויך מיידלעך, וואָס האָבען געשפּילט אויף דער פּויק. עס איז געווען אַן אַלטער מנהג אין ארץ ישראל, אַז אידישע מיידלעך האָבען געשפּילט אויפ'ן פּויק.

4) אין שיר השירים א, 3, הייסט עס, „על כן עלמות אהבוך". ד"ה, דערפאַר ליעבען דיך די מיידלעך. דאָ קאָן מען אודאי נישט מיינען פרויען, וואָס האָבען שוין חתונה געהאַט.

5) אין שיר השירים ו, 8, לעזען מיר, „ששים המה מלכות ושמונים פלגשים ועלמות אין מספר". דאָ קאָן מען זעהן אָהנע שום צווייפעל, אַז יענע עלמות זיינען געווען אונפאַרהייראַטע מיידלעך.

6) אין משלי ל, 19, הייסט עס, „ודרך גבר בעלמה". ווען עלמה זאָל דאָרט נישט מיינען אַן אונפאַרהייראַטע מיידעל, וואָלט דאָרט די גאַנצע פראַגע געווען אונפאַרשטענדליך.

נאָך די אַלע 6 אַנדערע שטעלען, וואָס מיר האָבען דאָ אָנגעגעבען, מוזען מיר קומען צום שלוס, אַז דאָ אין אונזער ענין, „הנה העלמה הרה" מיינט מען אויך אַ מיידעל אָהן אַ מאַן. אפילו רש"י האָט אויך אזוי פאַרשטאַנען, אַז „עלמה" מיינט מען אַ יונג מיידעל, אין ישעיה ז, 14, זאָגט רש"י, „ויש פותרין זה האות שעלמה היתה ואינה ראויה לילד".

דענקט אָבער נישט, ליעבער לעזער, אַז נור ישעיה הנביא זאָגט, אַז דער משיח מוז געבוירען ווערען בדרך נס, חוץ לדרך הטבע, אויך ירמיהו הנביא זאָגט דאָס אונז אין קאַפּיטעל ל"א, 21, דאָרט הייסט עס, „עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא ד' חדשה בארץ נקבה תסבב גבר". ד"ה, ווי לאַנג וועסטו דיך באַהאַלטען, דו ווילדע טאָכטער, גאָט האָט באַשאַפען אַ נייע זאַך אין דער וועלט, אַ פרוי (אָהן אַ מאַן) וועט ארומרינגלען אַ מאַן. ד'ה, אַ מיידעל וועט האָבען אַ קינד (דעם משיח), דערפאַר באַדאַרפען מיר נישט ווילד זיין און צווייפלען אין גאָט'ס הבטחה, וואָס ער האָט אונז פאַרשפּראָכען.

סוף דבר.

יאָ, ליעבער לעזער, עס איז געשעהן, גאָט'ס הבטחה איז ערפילט געוואָרען אין ישוע המשיח, וועלכער איז געבוירען געוואָרען פון דער עלמה מרים ממשפחת דוד המלך, און וועמען אַלע משיח'ישע נבואות זיינען פאָלקאָם ערפילט געוואָרען. „אשרי כל חוסי בו".

אונזערע ברענטשעס:

ברוקלין, נ. י.: רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן, 27 טרופּ עוועניו. פילאַדעלפיא, פּאַ.: מר. האררי בוירגען, 635 ספּרוס סטריט. פּיטסבורג, פּאַ.: רעוו. דזשאָן סאלאמאָן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאַגאָ, אילינאָי, רעוו. סאלאָמאָן בירנבאום, 316 סטענלי פּליים. לאָס אַנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאַן, 2005 ברוקלין עוועניו. קאָלומבוס אָהייאָ: רעוו. אָסקאר וואנא, 1039 איסט בראָאד סטריט. סידני, אַסטראַליען: רעוו. ג. ע. אַרדיל, 145 קאַמאַגוועלטה סטריט. וואַרשע, פּוילען: רעוו. משה גיטלין, טאַרגאָווא 15, מ. 4. ירושלים, פּאַלעסטינאַ: רעוו. פרענק בוטהביי, גאָספּל גייט, רוסישער קאַמפּאונד. פּאַריז, פראַנקרייך: רעוו. הענרי ווינסענט, 123 דאָמעין עווע. באַפאַלאָ, נ. י.: רעוו. א. ב. מאַכלין, 206 נאָרטה פּאַרק עווע. סיאַטעל, וואַשינגטאָן: מר. דוד א. קאַנט, יאַנג מענס קר. אַסאָסיאיישאָן.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XX No. 4 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — DECEMBER, 1937

„קריסטמעס"

און זיין באדייטונג

זה היום, דער טאג קריסטמעס, וואס די ציוויליזירטע וועלט האט בעשטימט אלס יום טוב צום כבוד פון ישוע המשיח׳ס געבורט, האט אן אונגעהויער גרויסע בעדייטונג פאר אלע וואס גלויבען אין איהם. פאר די יחידי סגולה פון אידישען פאלק, וועלכע האבען אין זיך איינגעזויגען דעם גייסט פון די הייליגע נביאים, צו זיי איז דער געבורט טאג פון ישוע המשיח דער גרעסטער טאג פון שמחה און גדולה, פון אלע אנדערע טעג פון יאר.

אט למשל געהען זיי אין גייסט צום ערשטען טאטען אברהם און פרעגען איהם, וואס איז דיין מיינונג, פאטער אברהם, וועגען קריסטמעס? וואספארא זין האט דער טאג פאר דיר? זיין ענטפער איז, דער טאג איז פאר מיר א גרויסע שמחה אזוי ווי עס הייסט אין יוחנן ח: „אברהם התעלס לראות את יומי וירא וישמח". ד"ה, אברהם האט זיך געפרייהט צו זעהן דעם טאג פון ישוע המשיח. דאס האט ער געזעהן ביי דער עקידה ווען ער האט געוואלט זיין זוהן יצחק׳ן מקריב זיין. דערמיט האט איהם גאט געוויזען אז ער, גאט גופא, וועט זיין בן יחיד מקריב זיין דארט אויפ׳ן בארג גלגולת אלס א קרבן פאר די זינד פון דער וועלט. אברהם האט זיך געפרייהט אז זיינע קינדער וועלען דורך איהם פריי ווערען פון זינד און פון ארור, וואס די זינד ברענגט אויפ׳ן מענש.

דאן געהען די יחידי סגולה צו יעקב אבינו איהם פרעגענדיג וואס דער פאטריארך דענקט פון דעם טאג קריסטמעס? יעקב אבינו ענטפערט, דער טאג איז צו מיר זעהר הייליג און טייער. ישוע איז צו מיר געקומען אלס „מלאך הגואל", ווען מיין ברודער עשו האט מיך געוואלט הרג׳ענען (בראשית ל"ב, 28). גאט האט מיר שפעטער אויסגעזאגט דעם סוד אז ער, „שילה", וועט ארויסקומען פון מיין זוהן יהודה. (בראשית מ"ט, 10). און איך האב דאמאלס אויסגעשריגען מיט גרויס התלהבות „לישועתך קויתי ד'". (בראשית מ"ט, 18). געוויס פרייה איך מיך מיט זיין געבורטס טאג.

די יחידי סגולה געהען דאן צו דעם גרויסען ארגאניזאטאר משה רבינו מיט דערזעלבער פראגע, און ער ענטפערט, איך דענק זעהר פיעל וועגען דעם, ווייל ער איז דאך דער „נביא כמשה", וואס איך האב אידען געווארענט און געזאגט „אליו תשמעון", ווען נישט זאגט גאט, „אנכי אדרש מעמו". (דברים י"ח) אין יענעם טאג, קריסטמעס, איז דער נביא כמשה, טאקע געקומען. געוויס פרייה איך מיך!

דאן געהט מען צו דעם גרויסען נביא ישעיה און פרעגען איהם, וואס דענקט איהר גרויסער נביא וועגען קריסטמעס? ער וועט ענטפערען — איך האב שוין לאנג אויף איהם געזאגט מיט א הערצליכער שמחה, „כי ילד ילד לנו בן נתן לנו". (ישעיהו ט) אודאי דארף זיך יעדעם אידישע הארץ דערמיט פרייען. ער איז נאך היינט דער „פלא, יועץ, אל גבור, אבי עד, שר שלום", ער גיבט שלום צו יעדען וואס וויל דעם גאט געבענשטען שלום האבען.

מיר געבען א פרעג דעם גרויסען מלך, דוד, וואס ער דענקט דערויף? דער גרויסער מאנארך ענטפערט, איך האב שוין לאנג געשריבען אין מיין תהלים וועגען איהם אלס דעם „בן אלהים" אויף וועמען גאט זאגט „בני אתה אני היום ילדתיך" און האב אייך געווארענט, „אשרי כל חסי בו". (תהלים ב) דאס איז ביי דוד די גרעסטע שמחה. ישוע המשיח, איז אויך געוועזן א „בן דוד".

מיכה הנביא וועט אויך מיט שמחה ענטפערען, אז דער טאג איז ביי איהם מעהר ווי צעהן שמחת תורה׳ס, ווייל אויך ער האט אהין געוויזען אויף משיח׳ס געבורט, ווען ער האט געזאגט, „ואתה בית לחם אפרתה . . . ממך לי יצא להיות מושל בישראל". (מיכה ה')

חגי הנביא ענטפערט אויף דער פראגע, אז קריסטמעס, דער געבורטסטאג פון ישוע המשיח איז ביי איהם „רנה דיצה וחדוה" ביז צו זיין סאמע נשמה, ווייל דאס האט ער דאך איהם געמיינט מיט דעם וואס ער האט געזאגט „ובאו חמדת כל הגוים". (חגי ב) מענשען פון אלע פעלקער וועלען זיך פרייען מיט איהם און זאגען אזוי ווי דער גרויסער תלמיד פון ר' גמליאל הזקן, שאול פון תרשיש, האט אמאל געזאגט: „פאר מיר צו לעבען . . . איז נור ישוע המשיח. (פיליפיענס ו').

און הערט אקארשט וואס זכריה הנביא ענטפערט אויף דער פראגע וואס קריסטמעס מיינט פאר איהם — ער שרייט אויס „גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלכך יבוא לך" . . . (זכריה ט) דארף מען נאך האבען א גרעסערע שמחה! הלואי פאר כל ישראל געזאגט!

אזוי ענטפערען אלע אונזערע אידישע פאטריארכען און נביאים מיט גרויס בעגייסטערונג וואס דער געבורט טאג פון ישוע המשיח מיינט פאר זיי; און מיר אלע וואס גלויבען אין יענע הייליגע נביאים און גלויבען דערפאר אויך אז ישוע איז אונזער הייליגער גואל צדק, רופען אלע אוים מיט אן אונבאגרענעצטע שמחה: „זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו", און מיר בעטען „אנא ד' הושיעה נא", אה גאט העלף אז כל ישראל זאלען זיך קאנען פרייען מיט ישוע המשיח, ווייל נאר ער איז אונזער ישועה און אונזער נחמה, אונזער גאולה און אונזער שמחה.

הנה העלמה הרה וילדת בן

(פארטזעצונג).

בעפאר מיר געהען ווייטער, וועלן מיר זיך אפשטעלען און בקיצור איבער׳חזר׳ן דעם גאנצען ענין פון פאריגען נומער „רעה ישראל", כדי אלעם זאל זיין קלאר צום ווערטהען לעזער —

צוויי מלכים זיינען געקומען מלחמה האלטען נעגען ירושלים. אחז, דער מלך פון יהודה, האט מורא געהאט, אז דאס מלכות יהודה וועט צושטערט ווערען, האט גאט געשיקט ישעיה הנביא איהם צו זאגען, אז ער זאל קיין מורא האבען פאר זיי, און טאמער ווייל ער איהם נישט גלויבען, זאל ער פערלאנגען א צייכען. אחז האט דאס נישט געוואלט טהאן, ווייל ער האט לגמרי נישט געגלויבט אין גאט׳ס הבטחה, אז דאס מלכות יהודה וועט דויערען ביז משיח וועט קומען לויט בראשית מ"ט, 10.

דער נביא האט צו איהם גערעדט אזוי ווי ער וואלט גערעדט צום גאנצען בית דוד, צו וועם גאט האט אויסדריקליך מבטיח געווען, אז דער משיח וועט ארויסקומען פון זיין זרע, אזוי ווי עס הייסט אין תהלים קל"ב, „נשבע ד' לדוד,

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N.Y.
Entered as second Class matter April 4, 1922 at the Post Office Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.